

இயல் - 50

அமைச்சன் மகனும் பேழை தேடத் துவக்கினான்.

176. **நா**டுமுழுதும் பூத நடுக்கம் கொள்ள
நரிக்கண்ணன் ஆட்களெலாம் பேழை தன்னைத்
தேடுவதில் இருந்தார்கள் தென்மலைமேல்!
சிலஅறிஞர் நாம்பேழை தேடப் போனால்
கேடுபல சூழ்ந்திடுவான் புதிய மன்னன்,
கிடக்கட்டும் நமக்கென்ன என்றி ருந்தார்!
பாடுபட்டுப் பார்ப்போமே எனநினைத்தே
பலஇடத்தும் அமைச்சன்மகன் அலைதலுற்றான்!

177. **சீ**னிஎனும் கணக்காயன் தன்பால் கற்கும்
திறலுடைய இளைஞர்களை அழைத்தழைத்துத்
தானினைக்கும் இடமெல்லாம் தேடச் சொல்லித்
தளர்வின்றி முயன்றிடுவான். அன்ன மென்னும்
தேனிதழாள் வானிமிர்ந்த சோலை தன்னில்
திண்ணையிலே உட்கார்ந்த வண்ணமாக
"ஏனடியே நீலியே பேழை தன்னை
யானடையும் நாள் வருமோ" என்று நைவாள்.

CANTO - 50

The minister's son also started searching the chest

176. **W**hile those people were in the grip of fear
Nari's men were combing the mount for treasure
Undeterred by any outside force!
Dreading the newly-crowned king's wicked ways
Learned men didn't venture for the search!
Didn't even care about the fate of the chest!
The minister's son thought "Why not myself try?"
And thence boldly entered the fray.

177. **T**he school master summoned his pupils
And ordered the talented among them
To search for the treasure in all the places
Where he expected it to be.
Annam, the charming girl of honeyed lips
Was seated on the pial under full-grown trees.
"Can I really get that chest?" she expressed
Such a doubt to Nili in her diffident mood!

இயல் - 51

நீலியொடு அன்னம்!

178. “நினைக்கையிலே என்நெஞ்சம் எரியு தேடி
 நினையாமல் இருப்பதற்கோர் வழியு முண்டோ?
 பனைக்கைஉறும் களிறுபோல் தந்தை யாரும்
 படருமலர்க் கொடிபோலும் அன்னை யாரும்
 எனைக்கையிலே ஏந்திவளர்த் தார்கள் ஐயோ!
 இறக்கையிலே துடிக்கையிலே என்றன் பெண்ணே
 உனைக்கையில்வைத் தோம்இப்போ துளத்தில் வைத்தோம்
 உயிர்விட்டோம் அயல்விடுத்தோம் எனச் சென்றாரோ.
179. “நன்செய்வாய்ச் செந்நெலெலாம் பொன்ம லைபோல்
 நனிகுவிக்கும் கதிர்நாட்டின் முடிபு னைந்த
 பின்செய்வாய் அருஞ்செயல்கள் அறச்செ யல்கள்!
 பெருநூலின் ஆராய்ச்சி, இளமை போகும்
 முன்செய்வாய் என்றுரைத்த என்பெற் றோர்கள்
 முதுநாட்டை விட்டாவி முடியும் போதில்
 என்செய்வாய் என்செய்வாய் என்றன் பெண்ணே
 எனப்பரிவாய்க் கதறிற்றோ அவரின் செவ்வாய்.”

CANTO - 51

Annam with Nili

178. "Dⁱstressed I'm when I recall the past!
Is there any chance of desisting such thoughts?
My father, like a hefty tusk,er,
And mother like a crawling creeper,
Both fondly caressed me! But, alas!
What would have they thought at their death bed?
Raised by their hands! Nixed in their minds!
When I recall, my heart burns in despair-
179. "P^addy grown in Kadir Nadu's fertile fields
Is heaped up like many a golden hill.
After ascending the throne of our kingdom
Use them for all the virtuous and benevolent deeds!
Finish your schooling and research
Ere you cross your youth!"- their advice was such!
Did they deeply moan and loudly lament
For me and for the lovely Kadir Nadu?"

இயல் - 52

துயருறும் அன்னத்தை, ஓடம் ஏறி உவை நீலி அழைத்தாள்.

180. விழிப்புனலில் குளிப்பவளாய்த், துன்ப ஆற்றின்
மேற்றுறையும் காணாளாய் இவ்வா நெல்லாம்
கொழிப்பாள்நெஞ் சிளகுமொழி! "அன்ன மேபூங்
கொடியேநல் இளம்பிடியே வளர்ந்த தேக்கின்
செழிப்பினிலே நிழல்சாய்ந்த செய்யாற் றோரம்
திருத்தமுற நிறுத்திவைத்த ஓடம் ஏறிக்
கழிப்போமே நேரத்தை!" என்றாள் நீலி!
கையூன்றி எழுந்திருந்தாள் தையல் நல்லாள்.

181. நீர்தேங்கும் செய்யாற்றின் ஓடம், துன்பம்
நினைந்தேங்கும் அன்னத்தை நீலி யைப்பூந்
தார்தாங்கும் தட்டம்போல் தன்பால் தாங்கத்
தடக்கையால் துடுப்பசைய ஓட்டு வார்கள்!
ஆர்தாங்கள் எனக்கேட்டும் இன்பம் ஊட்டும்
அரும்பாட்டுப் பலஇசைத்தும் ஓட்ட லானார்.
சீர்தேங்கும் வெள்ளன்னம் அசைந்தி டாது
செல்லல்போல் தெண்ணீரில் சென்ற தோடம்.

182. தேங்கிநிற்கும் புனல்மீது செல்லா நிற்கும்
செம்படகில் ஒருபுறத்தில் சிரித்த வண்ணம்
பாங்கிநிற்கப் பார்த்துநின்ற அன்னம் சொல்வாள்:
"பாரடிநீ மேற்றிசை வானத்தை! அங்கும்
தேங்கிநிற்கும் பொன்னாற்றில் செழுமா ணிக்கச்
செம்பருதிப் படகோடும்! கீழ்த்தி சைவான்
வாங்கிநிற்கும் ஒளியைப்பார்! காட்சித் தேனில்
வண்டடிநாம்" என்றுரைத்து மகிழ்ந்து நின்றாள்.

CANTO - 52

Nili calls the sad Annam for a boat ride

180. **T**hus wailed Annam, a lass of soothing words,
Bathing in a pool of tears and not knowing
The depth of River Distress which she now measures!
"Young Annam, a slender creeper! Why not
We now while away some time in a boat
Sailing in the cool waters of Seyyaru
Over which fall the shadows of tall teak wood trees!"
Annam agreed to it and left the pial.
181. **I**n the deep waters of River Seyyaru
The grief-stricken girls sailed in a boat
That resembled a wicker basket
Of flower bunches! Making enquiries
About them and gladly singing songs
The boatsmen furrowed it with their sturdy arms!
The smooth sail of their boat was sure a charm
Like the float of a fair-looking swan!
182. **N**ili stood smiling during the pleasure ride
And unto her, Annam said:
"Behold, my friend, the western sky so red
Where the setting sun that resembles a ruby boat
Sails smooth in the river of golden hue!
Look at the eastern sky's blinding blaze
Reflecting the radiant light of the sun!
We're but beetles lured by this luminous scene!"

இயல் - 53

படகு ஆற்றல் போம்போது, மழையும் பெருங்காற்றும்!

183. கிழக்கினைநோக் கிப்படகு செல்லும் போதில்
கேள்விஇலார் நெஞ்சம்போல் இருண்டு, நீளும்
வழக்குடையார் செல்வம்போல் மின்னி மாய்ந்து
வண்பொருளை இழந்தான்போல் அதிர்ந்து பின்னர்
மழைக்கண்ணீர் உகுத்ததுவான்! மேற்கி னின்று
வந்ததுசெய் யாற்றினிலே பெரிய வெள்ளம்
பழக்குலைமேல் எறிந்தகுறுந் தடியே போலப்
பாய்ந்ததொரு பெருங்காற்றப் படகு நோக்கி!
184. தம்மாலா காதென்று கைவிட் டார்கள்
தடந்தோளால் படகோட்டும் மக்கள் யாரும்!
இம்மாநி லத்தின்வாழ் விதுவோ என்றே
இழைபோலும் இடையுடையாள் அழுதாள்! நீலி
கைம்மீது தலைசாய்த்துக் கதற லானாள்!
கவிழ்ந்துபோம் நிலையினிலே வந்த ஓடம்,
செம்மானூர்க் கரையினிலோர் குடிசைக் குள்ளே
தெரிந்ததுதாய்க் கும்சேய்க்கும்! விரைந்தெழுந்தே.

Rain and gust during the pleasure ride

183. **W**hile the boat was steered towards the east
 The sky grew dark as an unlettered mind.
 Like the dwindling wealth of a litigant folk
 Light waned! Thunder was but their shock!
 Tears of rains the sky began to shed!
 Floods flowing from the west, suddenly swelled.
 Like a rod thrown rough shod on a bunch of fruits
 Strong wind wildly shook and rocked the boat.
184. **E**ven men strong muscled and hefty shouldered
 Lost hope of steering safe and hence shuddered!
 "Seems I'm in the fag end of my life!"
 Thus Annam made her outburst in grief,
 Resting her forehead on Nili's lifted palm.
 When the boat was at the brink of sinking,
 From a hut on to river bank, a mother and son
 Heard their cry and saw this harrowing scene!

Rain and gust during the pleasure ride

183. **W**hile the boat was steered towards the east
The sky grew dark as an unlettered mind.
Like the dwindling wealth of a litigant folk
Light waned! Thunder was but their shock!
Tears of rains the sky began to shed!
Floods flowing from the west, suddenly swelled.
Like a rod thrown rough shod on a bunch of fruits
Strong wind wildly shook and rocked the boat.
184. **E**ven men strong muscled and hefty shouldered
Lost hope of steering safe and hence shuddered!
"Seems I'm in the fag end of my life!"
Thus Annam made her outburst in grief,
Resting her forehead on Nili's lifted palm.
When the boat was at the brink of sinking,
From a hut on to river bank, a mother and son
Heard their cry and saw this harrowing scene!

இயல் - 54

ஆத்தாவோடிருந்த வேளை ஓடி ஓடத்தை நிறுத்தி,
இருவரையும் தன் குடிசைக்குள் கொணர்ந்தான்.

185. “விடை” என்று கேட்டான்சேய்! நடஎன் றாள்தாய்!
விரைந்தோடிப் பெருமரத்தில் கயிறு கட்டி
நெடுமுனையை ஒருகையாற் பற்றி நீந்தி,
நிலைதவறும் ஓடத்தில் ஏறிச், சேந்திக்
கடிதினிலே ஓடத்தைக் கரையிற் சேர்த்தான்;
கசங்கியஓர் கொடிபோலக் கிடந்த அன்னத்
துடியிடைக்கும் நீலிக்கும் தோள் கொடுத்துச்
சுரைபடர்ந்த சிறுகுடிசை தன்னிற் சேர்த்தான்!
186. “கண்ணேன் அன்னமே, நீயோ? நீயோ?
கனிமொழியே நீலியே நீயோ? நீயோ?
மண்ணாள் நீபிறந்தி ருக்க ஆற்றில்
மழைப்புனலும் பெருங்காற்றும் உன்னை மாய்க்க
ஒண்ணுமோ?” என்றுரைத்துக் களைப்பு நீக்கி
உடைமாற்றிக் குடிநீரும் காய்ச்சித் தந்து
தண்ணென்று தரையிருக்கும் என்று சென்று
தடுக்கிட்டுத் தலையணையும் இடுப்புக் கீந்தே.
187. நனைந்த குழலுக்குச்சந் தனம்பு கைத்து
நளிருண்டோ எனநெற்றித் தொட்டுப் பார்த்துப்
பனம்பழத்தின் சாறட்ட பனாட்டும் தேனும்
பரிந்தளித்துக் கருங்குயிலை அருந்தச் சொல்லி
நனைந்திருந்தேன் மறந்துவிட்டேன் செங்க ரும்பை
நெறித்தெடுத்த சாற்றுக்கற் கண்டு காய்ச்சப்
புனைந்துவைத்தேன் முல்லையிலே கண்ணி ஒன்று!
புரிசுமலில் வைஎன்று தந்தாள் ஆத்தா!

CANTO - 54

Velan rescues the damsels in distress

185. **"S**hall I rush to help?" he asked. "Hasten" she said!
Around a tree a rope was fastened
By him who swam fast holding the other end
Swiftly got into that rocking boat
And deftly steered it safe to the shore
Annam was there like a withered creeper!
Holding both of them close to his shoulders
Brought them to the hut sheltered by creepers!
186. **"I**t's you, dear Nili! Facing such odds!
It's you, sweet Annam! Under such ordeals!
Born and bred to rule this land of charm
Could a downpour or cyclone do any harm
And take away your life?" thus consoled Attal.
She made'em feel at home and change their dress!
By providing pillows and mattresses
She proved to be an exemplary hostess!
187. **A**ttal dried Annam's fully drenched tresses
With the sweet smelling smoke of sandal twigs.
Then fondly she caressed her forehead
Offered a dish dainty of palm fruits
And enjoyed seeing her drink the beverages!
Then fetched candy-mixed sugar-cane juice.
"Here I've got some jasmine flowers twined.
Wear them in your curly locks!" Attal said.

இயல் - 55

அன்னம், வேலை அன்புப் பேச்சுகள்.

188. “ஆத்தாவே இவர்தாயார்” என் றன்னம் கேட்டாள்
 “அவன்தான் என்மகன்” என்று சொன்னாள் ஆத்தா!
 “தீத்தாவும் கண்ணுடையார் வேழ நாட்டார்
 சிறைபிடிக்க வருகையிலே மறித்தே என்னைக்
 காத்தாரும் இவர்தாமோ?” என்றாள் அன்னம்!
 “கடமைபுரிந் தான்இவனே” என்றாள் ஆத்தா!
 “வாய்த்தீரே மானத்தை உயிரைக் காக்க
 மறப்பரிது நும்நன்றி” என்றாள் அன்னம்!
189. “ஒருசற்றும் பயனில்லா உடம்பை, வாழ்வோ
 உண்டில்லை என்னுமொரு மின்னைத், தின்ன
 நரிசற்றும் விலகாத கூட்டைச், சான்றோர்
 நகைப்புக்கே இலக்கான குமிழி தன்னை
 முரசுக்கு வாய்ஓயாக் குறட்டில் மன்னர்
 முடிசாய்க்க நெடிதாண்ட மன்ன ரின்பெண்
 ணரசுக்கோ ஆட்படுத்தா திருத்தல் வேண்டும்?
 அறிவுக்கோ இழிவுதனை ஆக்க வேண்டும்!
190. “எனைஎன்ற தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மக்கள்
 இனம்என்ற தமிழ்நாடு தனக்கும் என்னால்
 தினையளவு நலமேனும் கிடைக்கு மென்றால்
 செத்தொழியும் நாள்எனக்கத் திருநா ளாகும்
 பனையளவு நலமேனும் தன்ன லத்தைப்
 பார்ப்பானோர் மக்களிலே பதடி யாவான்
 உனைஒன்று வேண்டுகின்றேன் என்னால் ஆவ
 துண்டென்றால் அதற்கென்றன் உயிருண்” டென்றான்.

CANTO - 55

Sweet conversation between Annam and Velan

188. **"W**ho is he?" curiously asked the princess.
"My son!" proudly Attal declared.
"When with glowing eyes Vezham men pounced
Upon me to capture, was it he who dared
And saved me from disaster?" Annam asked.
Old lady said "Bounden duty he has rendered!"
Said Annam "You both have saved my life and honour!
My mind will cherish your deeds ever green!"
189. **"O**ur body is good for nothing! Our life span
So short as the lightning that swiftly vanishes;
Our flesh and bones are relished by the jackals;
Sagacious men liken life to bubbles:
Our king fell dead near the wardrums!
We've to be useful to that king's daughter!
Should we not sacrifice all we possess
For the sake of Annam, our princess?
190. **"F**or my parents who fondly raised me
For my Tamil land that has a hoary past,
If I can render my mite
As that of a tiny millet in size,
Through death, that'll be a heyday in my life!
Selfish men are but chaffs among the corns!
If I can be useful at this juncture,
My very life, I'm prepared to surrender!"

191. “இழிப்பாண் டியன்பரிசைத் தருவார்க் கென்னை
இழிந்நதுபோ வேன்’ என்று முரசம் எங்கும்
முழங்கியஓர் சேதியினை அறியீர் போலும்!
முயலாமே இத்தனைநாள் கழித்தீர் போலும்!
பழம்பெரிய பாண்டியனார் பேழைக் குள்ளே
பகைவர்தமை ஒழித்திடும்ஓர் குறிப்பும் உண்டு!
கொழுத்தபுகழ் உமக்குண்டு கொண்டு வந்தால்!
கொடைகொடுத்த தாகும்இந் நாட்டுக்” கென்றாள்.

192. பேழையின தடையாளம், பறிபோய் விட்ட
பின்நிலைமை, முன்னிலைமை, பூதச் சேதி,
ஆழ உரைத் திடலானாள் அன்னம்! வேலன்
அத்தனையும் கேட்டிருந்தான். “நானோ மெத்த
ஏழைமகன்; நரிக்கண்ணார் ஆணை எங்கே
யானெங்கே, ஆயினும்என் கடமை உண்டு.
பேழையினைக் கொண்டுவந்து தருவேன்; அன்றிப்
பேருலகில் உயிர்வாழேன்” என்றான் வேலன்.

193. மாததீயன் நரிக்கண்ணன், காணா வண்ணம்,
மறைத்தவளும், வேழனிடம் வழக்கும் இட்டுக்
காத்தவளும், நோர்நின்றே இன்றும் அன்றும்
காத்தவளை ஈன்றெடுத்துப் பாலும் ஊட்டிக்
காத்தவளும், இனிக்காப்பா ளும், பெண் ணாளின்
கண்ணெனவே வாழ்பவளும் ஆன அன்பின்
ஆத்தாவின் இடதுகை நோக்கி நோக்கி
அழுதிருந்தாள்! வீரப்பன் நிலைக்கு நைந்தாள்.

191. **M**y decision I've already announded
To wed the person that traces the chest;
Perhaps you're not aware of that announcement!
Think, till now you haven't made any attempt?
That chest containing some secret clues
Might be detrimental to our foes!
Bring that chest! Fame sky high you'll surely get!
To our homeland it'll be the great honourable gift!
192. **T**he king Pandiyan's treasure chest, its glorious past-
Present predicament – goblin-hoax
Annam narrated at length!
Everything he heard with rapt attention!
"Poor me! Can I face the fury of Nari?
Am I so mighty? But I've got a duty!
Just now I swear to bring that chest in tact!
Else, I'll end my life!" Velan vowed at that.
193. **A**nnam cried, often seeing the maimed hand
Of Attal who saved her from the wicked
Narikkannan's eyes; who pleaded her case
Before the Vezham king; who begot and raised
The lad that dared and saved her life twice;
And who shields her in all possible ways!
Recalling the affection Attal bestowed
And the misery of her husband, she was moved.

இயல் - 56

கொய்யாக் குடியில் வீரப்பன், ஒரு குடிசையில்
இருக்கிறான். தோழன் ஒருவன் வருகிறான்.

194. **செ**ய்யாற்றின், கரையினிலே, செம்மானூரில்
செல்வனையும், மனைவியையும், விட்டு வேறு
கொய்யாக்கு டிக்குச்சென் றான்வீ ரப்பன்,
கொய்திட்ட காலோடும் ஆட்க ளோடும்!
எய்துமோர் தால்நோயால் அவ்வி டத்தில்
இரவினில்ஓர் குடிசையிலே இருக்கும் போதில்
ஐயாஎன் றொருதோழன் அழைத்தான்; “இந்த
அரசாட்சி நம்மிடத்தில் வந்த” தென்றான்.
195. “**மா**ட்சியுறும் மன்னவனைப் பின்னால் குத்தி
மன்னவனின் இன்னுயிராய், வையத் தின்கண்
காட்சிக்கோர் ஓவியமாய், வாழ்ந்து வந்த
கட்டழகை வஞ்சத்தால் வெட்டி வீழ்த்தி,
வாட்சுழலால் உயிர்சுழலக், கணக்கில் லாத
மக்களைவீழ்த் துங்கொடுமை தீரா இந்த
ஆட்சிக்குப் புறம்பாய்நான் இருக்கும் போதே
அற்றதுகால்! அரசபெற்றால் உயிர்போம்” என்றான்
196. “**இ**ருட்டறையில் உள்ளதா உலகம்! சாதி
இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின் றானே!
மருட்டுகின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின் றாரே!
வாயடியும் கையடியும் மறைவ தெந்தாள்?
சுருட்டுகின்றார் தம்கையில் கிடைத்த வற்றைச்!
சொத்தெல்லாம் தமக்கென்று சொல்வார் தம்மை
வெருட்டுவது பகுத்தறிவே! இல்லை யாயின்
விடுதலையும் கெடுதலையும் ஒன்றே யாகும்.

CANTO - 56

An associate meets Virappan

194. In Semmanur on the bank of Seyyaru
Virappan left his wife and son
And went to a place which none could find
With his mutilated leg and close associates!
While out of deep pain he was groaning
In a desolated hut during night,
A friend of him came and whispered.
"This kingdom is ours today onwards!"
195. "Our honourable king was stealthily done to death!
The lovely queen his loving sweet-heart
Who was a symbol of beauty and charm
Was also killed by an act so dammed!
So many men've been felled by his wielding sword-
Such a killing spree still knows no bounds!
While he was out of power, my leg I've lost!
If in power, my very life will be lost!
196. "The world's engulf'd in the darkness of ignorance!
Still there're some who insist that castes do exist!
Browbeating heads of creeds wallow in wealth!
When'll damagoguy and muscle power lose their sway?
Some swindle whatever things come their way!
Rationalism is the only effective means
Of fettering the hands of those greedy ones!
Else, liberty and anarchy – all the same!

197. “எல்லார்க்கும் எல்லாம்என் நிருப்ப தான
இடம்நோக்கி நடக்கின்ற திந்த வையம்;
கல்லாரைக் காணுங்கால் கல்வி நல்காக்
கசடர்க்குத் தூக்குமரம் அங்கே உண்டாம்.
இல்லாரும் அங்கில்லை; பிறன்ந லத்தை
எனதென்று தனியொருவன் சொல்லான் அங்கே;
நல்லாரே எல்லாரும் அவ்வை யத்தில்,
நமக்கென்ன கிழியட்டும் பழம்பஞ் சாங்கம்!”
198. என்றுரைத்தான் வீரப்பன்! தோழன் சொல்வான்:
“எழிற்பாண்டி யன்பரிசைத் தேடு கின்றார்.
தென்மலையிற் பிறர் அணுகா திருக்கும் வண்ணம்
செய்துவிட ஒருவனை அம் மலைமேல் ஏற்றித்
தின்னவரும் பூதமிது என்று சொல்லித்
தெருவாரை அழும்பிள்ளை ஆக்கி வைத்தே
அன்னவரே பேழையினைத் தேடலானார்!
அம்மலையை இன்றளந்தால் ஆளமட் டந்தான்.
199. “வீடெல்லாம் தரைமட்டம், ஆல் இருந்த
வேரெல்லாம் பறித்ததிலே கிணற்றின் மட்டம்!
காடகழ்ந்த நீருற்றின் ஆழங் காணில்
கடலுண்டே அதுநம்குக் கணுக்கால் மட்டம்!
ஈடற்ற கலைப்பொருள்கள் இருக்கும் மன்றம்,
எண்ணற்ற ஆய்கூடம், பள்ளி, இந்த
நாடழிய ஆளுகின்ற நரிக்கண் ணற்கோ
நல்லறிவோ அணுவுக்கும் மிகவும் மட்டம்!
200. “மூட்டையொடு கழுதைநடந் திருக்கும், பின்னே
முழுக்கூனன் ஏகாலி செல்வான், அந்தப்
பாட்டையிலே பஞ்சுநிறை கூடை போகும்,
உழவர்க்குப் பழங்கூழும், எடுத்துச் செல்வார்,
கூட்டுநீ லச்சாயம் கொண்டு செல்வார்,
குறுக்குநெடுக் காய்மக்கள் பலபேர் செல்வார்,
காட்டாளோ பூதம்என்பான், அஞ்சி வீழ்வார்!
கரும்பூதம் வெண்பூதம் ஆவார் யாரும்.

197. **"T**hings all! Meant for all! Towards this lofty goal
The world today is marching ahead!
Wicked men refusing to educate others
Sure to be sent to the gallows!
None is poor! None dares exploit others!
Nor snatch others' possessions! All're honourable there!
Let outdated almanacs old
Be gone to tatters! What if?"
198. **W**hen Virappan thus spoke out his mind, his friend said,
"Hectic search is on for the treasure chest!
A huge monster they have created and left
In the southern ranges of the mount,
Lest others entered the fray!
People are in the grip of fear
And are made to cry like tender babes.
The hill is now around just six feet!
199. **"H**ouses were razed to the ground! The dug pits
Under banyan trees looked like deep wells!
Even the oceans are but ankle deep
Compared to the springs dug in the woods!
The museum of rare collections of art
Schools, venues of learning and research
Nari did all the depredations-
A man, sans e'en an atom of sense!
200. **"D**onkeys used to carry bag full of rags
And hunch-back washermen used to follow them!
Some used to carry baskets full of cotton.
Some carried porridge to the ploughmen.
Blue coloured washing powder some others carried.
People in numbers to and fro walked;
One'll cry "Monster!" Others'll falter in fear!
Coloured then, they too became black and white monsters!

201. “அரண்மனையின் யானைவரப், பூதம் என்றே
அலறினார்! மாவுத்தன்? வைக்கோல் வண்டி
எருதின்மேல் வீழ்ந்தான்! சாய்ந்துவைக் கோலும்!
எழுப்பிவைத்த சாரந்தான் நெளிய, உச்சி
இருந்தகொல் லூற்றுக்கா ரன்குதித் தான்!
எரியடுப்பால் கூரையும்வைக் கோலும் பற்றித்
தெருப்பற்றி எரிகையிலே, பூதம் அங்கே
சிரிப்பதென அலறினார் அடுத்த ஊரார்!
202. “அஞ்சவைக்கும் பூதத்தை அங்ச வைக்க
ஐஞ்சாறு பூதத்தை நாம னுப்பிக்
கொஞ்சிவினை யாடவிட்டால் நல்ல தாகும்.
கூறுகநீர் விடை” என்றான், அதனைக் கேட்டு
நெஞ்சில்வைத்தே வீரப்பன், “வேண்டு மானால்
நிகழ்த்துவோம். நடப்பதெல்லாம் அறிய வேண்டும்
வஞ்சமுற்ற நரிக்கண்ணன் ஆட்கள், எந்த
வழிச்சென்றார் என்பதையும் காண்போம்” என்றான்.
203. “கொண்டுவந்த பேழையினை மகனி டத்தில்
கொடுப்பதெனில், நான்கொடுத்தால் சிக்கல் உண்டாம்.
பண்டெனது செயலைஅவன் அறிய நேரும்;
பாண்டியனார் பரிசினையும் வெறுப்பான்” என்று
தொண்டுகிழ வன்புகன்றான்! “மகனி டத்தில்
சொல்லாமல் பிறர்கையால் கொடுப்பீர்” என்றே
அண்டையிலே இருந்தஅவன் சொல்ல; ஆம்ஆம்
அதுநன்று நன்றென்றான் அவ்வீ ரப்பன்!

201. **"W**hen the palace elephant was taken out
Some cried, 'Monster!' Out of fear, the mahout
Dashed against oxen! The hay cart capsized!
This impact made a nearby rafter fall
And the welder thereon jumped in fear!
Huts and hay ricks caught fire in the pell mell,
And when the entire street was ablaze
'Monster's laughter!' cried the neighbouring villagers.
202. **"T**o scare the dreadful goblin, we've to create
Five or six more like that
And make them play some fun and frolics!
Give us your suggestions please".
Virappan replied, "Let us so do
If need be! We've to keep a close watch,
Of the movements of cunning Narikkannan's men
And chalk out our own designs!
203. **"I**f, to my son, I myself give that chest
Some problems new that night create!
He might come to know of my felonious past!
Then, the treasure too he might detest!"
The grand old Virappan thus lamented.
This suggestion, a friend of him made:
"Through someone else, let's make it reach his land!"
To this Virappan nodded his head.

201. **“W**hen the palace elephant was taken out
Some cried, ‘Monster!’ Out of fear, the mahout
Dashed against oxen! The hay cart capsized!
This impact made a nearby rafter fall
And the welder thereon jumped in fear!
Huts and hay ricks caught fire in the pell mell,
And when the entire street was ablaze
‘Monster’s laughter!’ cried the neighbouring villagers.
202. **“T**o scare the dreadful goblin, we’ve to create
Five or six more like that
And make them play some fun and frolics!
Give us your suggestions please”.
Virappan replied, "Let us so do
If need be! We’ve to keep a close watch,
Of the movements of cunning Narikkannan’s men
And chalk out our own designs!
203. **“I**f, to my son, I myself give that chest
Some problems new that night create!
He might come to know of my felonious past!
Then, the treasure too he might detest!"
The grand old Virappan thus lamented.
This suggestion, a friend of him made:
"Through someone else, let’s make it reach his land!"
To this Virappan nodded his head.

இயல் - 57

நரிக்கண்ணனின் அமைச்சன் மகனான நீனை,
நீலியைக் காணுகின்றான்.

204. **அ**மைச்சன்மக னானவர் நீலன் என்பான்,
அருஞ்சூழ்ச்சி செய்வதிலே மிகக்கை காரன்!
இமைக்கின்ற நேரமதும் வீணாக் காமல்
எழிற்பாண்டி யன்பேழை, அன்னம், ஆட்சி
நமக்குவரு மோஎன்று நினைத்தா னாகி
நல்லபல சூழ்ச்சியெலாம் நாடுகின்றான்.
சிமிழக்காத கண்ணோடு தெருக்கள் தோறும்
சிறுநூர்கள் மற்றுமுள இடத்தி லெல்லாம்
205. **அ**ன்னத்தைத் தேடுகையில், நீலி அங்கே
ஆற்றோரம் நின்றிருந்தாள், மாலைப் போதில்!
இன்னவளை ஆராய்வேன் எனநெ ருங்கி
“என்னவியப் பிதுநீலி? தேடிப் போன
கன்னலொன்று காலடியிற் கிடைத்த தைப்போல்
கண்ணெதிரில் கிடத்தாயே! என்னெ ணத்தை
உன்னிடத்தில் சொல்லிவிட வேண்டும்; என்னை
எவ்வழிநீ விட்டாலும் ஒப்பு கின்றேன்.
206. **எ**னதந்தை என்னிடத்தில் இன்று வந்தார்:
எப்போது மணம்புரிய எண்ணு கின்றாய்
என்றுரைத்தார். யானுரைத்தேன். இவ்வை யத்தில்
என்னுளத்தைக் கொள்ளைகொண்ட பெண்ணு ருத்தி
பொன்வேலி தனில்உண்டு! நீலி என்று
புகல்வார்கள் அவளின்பேர்! அன்னத் திற்கும்
இன்னுயிரைப் போன்றுள்ளாள்! அவளை யன்றி
எவளையும்நான் மணம்புரியேன் என்று சொன்னேன்.

CANTO - 57

The chance meeting between Nilan and Nili

204. Nilan, the son of Narikkannan's minister,
An adept in the art of contrivance,
Fully plunged in the search for the treasure,
For winning Annam's hands and the crown.
E'en a fraction, he wasn't ready to waste
And hence devised many a scheme of his choices!
He spread his snare for the search of Annam
Sparing not even a winking time!
205. **W**hen he was in search of Annam,
There, by the side of a river, one evening,
Nili was standing. Getting close to her
He began to eulogize her, "What a wonder!
Is this Nili? Like the sought after sugar-cane
Found under one's own foot, you are here
Right in front of me. I'll unfold
My mind to you and accept anything you decide!
206. **"M**y father today called me and wanted,
To know my mind on my wedding
Pat came my reply:
'In fact, there's a girl by name Nili,
A bosom friend of our princess Annam,
Our princess loves her as her very life!
That charming Nili has enticed my mind.
I shall marry her and none else!' I said.

207. “மாந்தளிரால் மெல்லுடலும், மணக்கும் செந்தா
மரையிதழால் வாயிதழும் உடையாய் கேட்பாய்,
சாய்ந்துதிடீர் எனவிழுந்தார் என்றன் தந்தை!
'தலைகொழுத்த பிள்ளையே அமைச்சு னுக்கு
வாய்ந்திருக்கும் பிள்ளைநீ பரங்கியைப்போய்
மணம்புரிந்தால் என்ஆகும்?' எனத்து டித்தார்.
தீர்ந்ததினி அவளிடத்தில் சென்ற உள்ளம்
திரும்பாது; தீர்ப்பென்றேன் ஒப்புக் கொண்டார்!
208. “என்னநீ நினைக்கின்றாய்? அன்னத் திற்கே
எழிற்பேழை தனைத்தேடித் தந்து, பின்னர்,
அன்னத்தை ஏன்மணக்க லாகா தென்றால்,
அவள் என்றன் கண்ணுக்குப் பிடிக்க வில்லை.
பொன்னுக்குப் பித்தளையோ ஒத்த தாகும்?
பூவுக்கு நிகராமோ சருகின் குப்பை?
மின்னலிடை, கன்னல்மொழி, இன்னும் சொன்னால்
விரியுலகில் ஒருத்திநீ, அழகின் உச்சி!
209. “ஒளியேனும் வானத்தை மறத்தல் கூடும்
உயிரேனும் உடம்பதனை மறத்தல் கூடும்
எளியேனும் உமைமறத்தில் உண்டோ? அன்றி
எனையேனும் நீமறத்தல் உண்டோ? பச்சைக்
கிளியேனும் குயிலேனும் கேட்டால் நாணக்
கிளத்துமொழி அன்னம்நம தொருமைப் பாட்டைத்
துளியேனும் அறிவதுகூடாது; சின்ன
சொல்லேனும் வெளிப்படுதல் கூடா தென்றான்.
210. “விழிபார்க்க எண்ணிடுமே உன்னை! யாரும்
விலைபார்க்க இயலாத முத்தே! நானுன்
வழிபார்த்து நிற்குமிடம் சொன்னால் நீயோ
வரப்பார்த்து முகப்பார்த்துப் போவேன்! இல்லை
ஒழி! பார்த்துப் பார்த்துநீ என்கின் றாயோ,
ஒழிந்தேன்என் றெண்ணிநீ எனைப்பு தைத்த
குழிபார்க்கத் தான்வருதல் முன்னே சொன்னால்
கோவையிதழ் சுவைபார்த்துப் போவேன்” என்றான்.

207. "Soft as the tender leaves of mango trees
You're slender and charming! Your crimson lips
Look like the petals of fragrant lotus!
Hearing this decision, my father swooned and said:
"Being the son of an honourable minister
Would you propose a chaperon for marriage?"
But when I said I won't budge a bit,
He changed his mind and gave me his consent!
208. "What do you think of that? The treasure
I really want to trace! But, be sure
I'm not interested in wedding Annam,
Since, to my eyes, she isn't such a charm!
Can gold and bronze be equal? Would withered leaves
Be anyway equal to fragrant flowers?
Soothing voice, scintillating charm—sure you're
Unique in the wide world a paragon of beauty!
209. "Light might bid farewell to the azure sky!
Life might as well depart from one's body!
But, would I ever forget your charm?
Or would you forget me at any time?
Parrot or cuckoo, sure would grow bashful
On hearing the enchanting voice of Annam!
Let not even that girl know our courtship-
Let our secrecy be maintained!
210. "O my priceless pearl of the earth-,
My eyes long to have a glance at you!
If you now suggest a venue to meet
I'll simply come, have a glimpse and depart!
And if for my destiny, you're least bothered,
Even then I am ready to be buried!
If that be the tragic end of my life,
Let me just now have a taste of your coral lips!"

211. “மன்றிரண்டு தெரியுமன்றோ அவற்றில் நெல்லி
மரமிரண்டின் நடுவுள்ள பொதுமன் றுக்குள்
இன்றிரண்டு நாட்களிலே வருவேன்! வந்தால்
எனக்கிரண்டு பட்டாடை தருவீர்! மெல்ல
ஒன்றிரண்டு பேசியபின் கப்பல் ஒன்றை
உளியிரண்டாய்த் தறித்ததுபோல் பிரிதல் வேண்டும்!
பொன்திரண்டு வந்தாலும் சரிதான் என்னைப்
போட்டிரண்டாய் வெட்டினும் நில்லேன்” என்றாள்.

212. “எத்தடையும் இல்லையடி மாம ரத்தை
இசைந்தடையும் கருங்குயிலே! கதிர்நாட் டானின்
சொத்தடையக் கவர்ந்ததன்றி அன்னத் துக்கும்
சூழ்கின்றான் வாழ்வுக்கே தடைகள் என்றால்
இத்தடைகள் நீங்குதற்கு முயல்கின் றாளா?
எழிற்பாண்டி யன்பரிசின் நிலைமை என்ன?
கொத்தடையும் மலர்க்குழலே என்னி டத்தில்
கூறுதற்குத் தடைஎன்ன” என்றான் நீலன்.

213. “கூடுவிட்டுத் தாயைவிட்டுப் பறந்து விட்ட
குயிற்கஞ்சு போலன்னம் ஒருத்தி, மன்னர்
வீடுவிட்டு வேலைவிட்ட ஆத்தா, வேலன்,
விரல்விட்டே எண்ணிடுமித் தொகையுள் ளார்போய்த்
தேடிவிட்டால் கிடைத்துவிடு மோஅப் பேழை?
தீனியிட்டுக் கோழியினை மடக்கு வார்போல்
மூடிவிட்டார் பேழையினை! அவர்கள் கொஞ்சம்
மூச்சுவிட்டால் தானேநாம் அறிதல் கூடும்?

214. “இடக்கையோ ஆத்தாவுக் கில்லை! இவ்வா
றிருக்கையிலே அவள்துணைவர் வீரப் பாக்கோ
நடக்கையிலே ஊன்றுதற்கோ கணுக்கா லில்லை
நறுக்கையிலே பொன்வீசம் ஒளியாற் செய்தே
எடுக்கையிலே அமைவுற்ற மேனி யாட்கோ
இயற்கையிலே இடையில்லை என்பார் கற்றோர்!
படுக்கையிலும் விழிக்கையிலும் பலகை. ஒலை
படுக்கையல்லால் வேலனுக்கோ நினைவே யில்லை.”

211. "You know there are two venues of gathering
And one's 'tween two gooseberry trees,
I will come over there two days hence!
Bring me then two silk sarces as present,
Let's have a short chat and then depart
Like a vessel split by a sharp chisel!
Even if tempted by precious gifts
Or threatened with death, I won't wait a bit!"
212. "My cuckoo bird singing dulcet notes
And dwelling in the nests of mango trees,
Let's do as you please! Nari is now hell bent
To put an end to Annam's life
After having usurped the throne of Kadir Nadu.
Has she got any scheme to shatter his plans?
You, wearing a bunch of flowers in your tresses,
Need not hesitate anything to express!
213. "Like a tender feathered cuckoo duckling
Annam who abandoned her mother Attal,
Who resigned her assignment in the palace—
Velan and a very few persons
Could they by themselves trace the chest?
As poultry feed is used to tempt the hens
Which are then cased in a coop, the chest's stashed!
Unless they breath out, how can it be traced?
214. "Attal! has lost her left arm! Her husband
His ankle and so is limping hard--
His mobility stands miserably curtailed!
'Annam, a model statue of glittering gold,
By a sharp chisel, so neatly carved,
She is sans waist!" So sing the well-known bards.
Day and night, Velan is engaged
In study or warfare! Nothing else!"

215. “எதுமுடியும் அவராலே?” என்றாள் நீலி!
 “ஏன்முடியா தென்கின்றாய்? புல்லூர் தன்னில்
 புதுமுடிவேந் தன்விட்ட மறவர் தம்மைப்
 புறங்காணச் செய்தானே வேலன்? ஆத்தா,
 முதுமுடியான் கதிர்வேலன் பெற்றெ டுத்த
 முன்முடிந்த மேகலையாள் அன்னத் திற்கோ
 ‘இதுமுடிய இதுசெய்வாய்’ - என்றுகூறி
 ஏற்றமுடி வைச்செய்யும் ஆற்ற லுள்ளாள்!”
216. “ஆத்தாவின் துணைவராயார்? அறியேன்” என்றான்
 ஆனமட்டும் உளவறிய எண்ணி நீலன்!
 “கூத்தாடிப் பிழைப்பார்போல் தோன்று கின்றார்.
 குடிசையிலே அப்பொருளும் கண்டேன்” என்றாள்.
 “பார்த்தாயா என்னென்ன உடைகள்” என்றான்.
 “படைமறவர் உடை, இந்த வைய வாழ்வை
 நீத்தாரின் உடை, பலவும் கண்டேன்” என்றாள்
 “நீசொல்லும் வீரப்பர் எங்கே” என்றான்.
217. “போவிரைவில்” என்றுரைத்தாள் ஆத்தா! அன்னோர்
 போய்விட்டார் எமைவிட்டே எந்த ஊர்க்கோ!
 வாவிரைவில் என்றுரைத்தால் வருவார் போலும்!
 மறுத்துரையார் ஆத்தாவின் மொழியை” என்றாள்.
 “தீவிரைவில் கொல்லுதல்போல் பூதம் வந்து
 தெருவாரைக் கொல்லுவதால் என்றன் அன்பே
 நீவிரைவில் போஉன்றன் குடிசைக்” கென்றான்
 நீலியவள் குலுக்கென்று சிரித்துச் சொல்வாள்:
218. “ஊருக்குட் பூதமெனப் புளுகி னோரின்
 உள்ளத்தை நினைத்துநான் சிரித்தேன்; அன்னார்
 நேருக்கு நேரடையும் தீமை தன்னை
 நினைத்துநான் சிரித்திட்டேன். என்றன் வாழ்வின்
 சீருக்கு வாய்த்திருக்கும் அன்பே, பூதச்
 சிறுசெய்தி நம்புகின்றீர் உம்மைக் கண்டால்
 தேருக்குச் செப்பனிட்ட முட்டுக் கட்டை
 சிரிக்குமெனில் நான்சிரித்தல் வீணே” என்றாள்.

215. **"What** could these persons do?" To this Nili replied:
 "Why not? Didn't that Velan gallantly face
 The henchmen of the new king at Pillur
 And make them run for lives in scare?
 To the princess who is now in distress
 Her Attal will surely provide guidance
 For making her choose right persons
 And take right and timely decisions!"
216. **"And** who is the husband of Annam's nurse?"
 Nilan wanted to probe and put this bait thence!
 "They seem to be atristes by profession.
 In the hut I saw things of that profession!"
 "What things did you happen to see?" he asked.
 "The uniform of soldiers and the renounced
 Person's saffron garments, all I saw!" she replied.
 "Where is that Virappan?" he again asked.
217. **"When** Attal bade him go at once
 He did so and has gone to an unknown place!
 Perhaps he might come when she had ordered so!
 Ne'er did he go against her words!" she said.
 "Just as wild fire devours things so fast
 The goblins might gobble up my sweet heart!
 Hence rush to your hut at once!" he advised.
 Spilling a sarcastic smile, she replied:
218. **"I** laughed at those tellers of tall tales
 Of having seen the goblins many times!
 I thought of the resultant misery and fear
 And hence could not resist my laughter!
 My love! To enchant me you've now come--
 Yet you believe all such shams!
 E'en a log used as a chariot tilter
 Will laugh at you! My laughing, no wonder!"

219. “உன்னகத்தை யறிவதற்கே இதனைச் சொன்னேன்
உயிர்வகையில் பூதம்என ஒன்று மில்லை
தன்னகத்தில் வளர்ந்துவரும் மடமை யின்போர்
தன்னடியால் நடவாத பூத மென்று
சொன்னகற்றோர் மொழியினைநான் ஒப்பு கின்றேன்!
தொன்மைஎனும் உச்சியிலே அறிவால் வாழ்ந்த
பொன்னகத்தில் தமிழகத்தில் தாய கத்தில்
பூதம் எனும் சொல்நுழைதல் புதுமை” என்றான்.

220. “திங்களிடம் குளிர்போலும் கதிர வன்பால்
செந்தழல்போ லும்பூவில் மணமே போலும்
உங்களிடம் எனக்குள்ள அன்பின் மீதில்
ஒருபழியும் நேராமல் விரைந்து நீவிர்,
தங்களிடம் நோக்கியே செல்ல வேண்டும்
தமிழ்நிகர்த்த அமுதமொழி மங்கை அன்னம்
இங்குவரக் கூடுமன்றோ” என்றாள் நீலி!
இன்னும்ஒரு சேதிஎன்று சொல்வான் நீலன்:

221. “என்பொருட்டு நின்னழகை, அன்பை ஈந்தாய்
எதன்பொருட்டு நானிதனை மறத்தல் வேண்டும்?
நின்பொருட்டு அவளுக்கோர் நன்மை செய்ய
நினைக்கின்றேன். அன்னந்தான் இழந்த பேழை
யின்பொருட்டுப் பொருள், ஆவி உடல்வேண் டாமல்
இனியுழைக்கக் கடவேன்நான்! அன்பு நீலி,
தன்பொருட்டு வாழ்வானோர் ஏழை! மக்கள்
தம்பொருட்டு வாழ்வானோர் செல்வன்” என்றான்.

222. “மின்னையும்பன் மலர்களையும் கொண்டி யாக்கை
வேண்டுமென அமைத்ததென விளங்கும், அன்னம்
தன்னையும்நான் அறியேனே! வேழ, நாடு
தனிலிருந்து வந்துள்ளேன் ஆத லாலே
என்னையுந்தன் தொண்டரொடு சேர்த்துக் கொள்ள
எழிலுடையாள் இடத்தில்நீ மொழிதல் வேண்டும்!
பொன்னையும்வார்ப் படநுண்மை தனையும் வையப்
புகழ்கொள்ளச் செய்திடும்பெண் ணழகு நங்காய்!

219. **"S**imply to read your mind, I said so!
 I know there's no monster in the world!
 Ignorance nurtured by human mind,
 Is the only monster that haunts the world!
 Thus our sages have said—I too approve!
 In Tamil Nadu, our homeland of hoary past
 Known for the life based on wisdom mellowed
 Wonder it is, the term 'Monster', rears its head!"
220. **"L**ike the chilliness of the moon, like the hot flame
 Of the sun, like the fragrance of flowers,
 Pure love I do bestow on you;
 I beseech you to go home at once,
 Let no blemish befall on our love!
 Annam whose charm is synonymous to Tamil
 Is expected any time" said Nili.
 "But hear this too!" continued Nilan
221. **"T**o me you've offered your love and charm
 Could I ever forget your wonderful warmth?
 For your sake I want to do some favour
 To your friend who is in search of treasure!
 For this task, I'm prepared to sacrifice
 All I've including my life! Oh Dear!
 One that lives for his sake alone is poor!
 But the one that lives for others is rich!
222. **"W**ith Annam known for her charming appearance
 As the lightning and the luring flowers,
 I am not familiar! Since I hail from
 Vezham which's to her an alien land
 I need someone to speak on my behalf
 For enrolling me in her volunteer force!
 Darling! Your beauty has added lustre
 To gold and the skilful chiselling art!

223. “நலங்கிடவே கதிர்நாட்டை ஏப்ப மிட்ட
நரிக்குத்தான் எந்தந்தை அமைச்சன்! மெய்தான்!
குலங்குநகை முத்தாகக் கொழிக்கும் பெண்ணே!
கொடியவனைத் தொலைப்பதென்றன் தந்தை நோக்கம்!
விலங்குபழக் கிடுவானின் வெள்ளா டொன்று
வேங்கையிடம் நெருங்கையிலே மகிழ்வ துண்டோ?
தெலுங்கினிலே பாடிடுமோர் தமிழன் செய்கை
தேனென்றா நினைக்கின்றார் தமிழ் கத்தார்?
224. “சுப்புங்கை யில்கொடுவாள் உடையான் அந்தக்
கொடுங்கொடியான் நரிக்கண்ணன் எனில்எ னக்கோ
வேப்பங்காய்! அவனும்எனை விதைபற் றாத
வெள்ளரிக்காய் என்றுநினைத் திடவு மில்லை!
தீப்பொங்கும் மலையடியில் வாழு கின்றேன்
சிலிர்க்கின்ற குளிர்நென்றல் உலவும் தென்னந்
தோப்பிங்கே காணுகின்றேன்! குடியி ருப்பேன்
சொல்லொருசொல் அவளிடத்தில்” என்றான் நீலன்.
225. “கூரும்பல்ல; அதுபிழிந்த சாறே போலும்
கழறுகின்ற மொழியுடையான் அன்னம் நெஞ்சம்
இரும்பல்ல! நான்சொல்வேன் ஏற்றுக் கொள்வான்!
இருநாளில் பதிலுரைப்பேன்” என்றான் நீலி!
“அரும்பல்ல! கண்ணல்ல அவ்வா றேசெய்!
அனுப்பென்னை! இனிப்பான தேனே! சற்றே
திரும்பல்லல் தீர்” என்று செப்பிச் சென்றான்.
தேனிதழாள் அவன்பிரிவால் தியங்கி நின்றாள்.

223. **"Y**our peals of laughter are like pearls spilled!
 Nari has ruined and swallowed Katir Nadu!
 True, my father is a minister under him-
 But, he too decided to do away with him!
 Would a goat belonging to a beast-tamer
 Gladly go near the claws of a panther?
 Do the Tamils feel elated in singing
 Telugu lyrics and relish them as honey?
224. **"W**hen the most wicked Narikkannan worships
 Sure a deadly weapon is hidden in his hands.
 Like neem fruits, to me he is so bitter!
 He won't take me as a tender cucumber!
 Now I dwell near a heat radiating hill,
 Here soothes the gentle breeze so chill
 Wafting over the coconut grove! Now I live
 In this place—tell her please!" begged Nilan
225. **"H**er voice so sweet as sugar-cane juice
 But heart not so hard as things made of steel
 She'll ne'er counter my suggestions!
 I'll let you know two days hence!"
 To this, he replied: "Do so, my sweet!
 But now bid me farewell, dear honey!
 Turn this side! Warm me up!" Then he disappeared!
 At his departure, honey-lipped girl longing stood.

இயல் - 58

ஊர்ப் பேச்சு!

226. இத்தனைநாள் ஆயிற்றே பேழை எங்கே?
இந்நாட்டில் அதுவிருந்தால் வெளிப்ப டாதோ?
முத்தன்ன வெண்ணகையாள் திரும ணந்தான்
முடியுநாள் எந்நாளோ என்பார் சில்லோர்!
வைத்தவர்கள் ஏமாறக் கவர்ந்து சென்றோர்
வண்கடலில் போட்டாரோ? நரிப்பேர் கொண்ட
எத்தனவன் தானெடுத்துப் பேழை தன்னை
எரித்தானோ என்றுரைப்பார் மற்றும் சில்லோர்!
227. “நற்பேழை கிடைத்திட்டால் நரிக்கண் ணற்கு
நலமல்லால் தீமையில்லை என்பார் சில்லோர்!
பொற்பேழை கிடைத்திட்டால் நரிக்கண் ணற்குப்
பொல்லாங்கே ஆதலினால் மறைத்தான் என்று
சொற்பலவும் விரிப்பார்கள். சிலர்! இப்பூதத்
துயர்என்று தீர்ந்திடுமோ என்பார் சில்லோர்!
தெற்குமலை காடுநகர் நாடு யாவும்
தேடுவதாய் அழிகின்றார் என்பார் சில்லோர்!

இயல் - 58

ஊர்ப் பேச்சு!

226. இத்தனைநாள் ஆயிற்றே பேழை எங்கே?
இந்நாட்டில் அதுவிருந்தால் வெளிப்படாதோ?
முத்தன்ன வெண்ணகையாள் திருமணந்தான்
முடியுநாள் எந்நாளோ என்பார் சில்லோர்!
வைத்தவர்கண் ஏமாறக் கவர்ந்து சென்றோர்
வண்கடலில் போட்டாரோ? நரிப்பேர் கொண்ட
எத்தனவன் தானெடுத்துப் பேழை தன்னை
எரித்தானோ என்றுரைப்பார் மற்றும் சில்லோர்!
227. “நற்பேழை கிடைத்திட்டால் நரிக்கண் ணற்கு
நலமல்லால் தீமையில்லை என்பார் சில்லோர்!
பொற்பேழை கிடைத்திட்டால் நரிக்கண் ணற்குப்
பொல்லாங்கே ஆதலினால் மறைத்தான் என்று
சொற்பலவும் விரிப்பார்கள். சிலர்! இப்பூதத்
துயர்என்று தீர்ந்திடுமோ என்பார் சில்லோர்!
தெற்குமலை காடுநகர் நாடு யாவும்
தேடுவதாய் அழிகின்றார் என்பார் சில்லோர்!

CANTO - 58

Rumours many

226. "Much time has passed the treasure found nowhere!
Won't it have been traced, if it were here?
This girl of scintillating laughter--
When will she get into the marital bondage?
Knowing the hidden place, some might have stolen
And thrown it in the sea! Named after jackal
Nari, the cunning scoundrel might have burnt it."
Rumours such were freely set afloat!
227. "In case Nari comes across that treasure
It's a boon, not a bane" some were sure!
"It will be surely detrimental
And hence he has hidden it somewhere!"
This opinion also gained ground!
Some were bothered about the deadly monster!
On the Southern ranges and the dense forests
Hectic was the search everywhere!

இயல் - 59

வேழ மன்னனும் அமைச்சனும்!

228. வேழவனும் அமைச்சனோடு வீற்றிருந்தான்
விளக்கமுறு திருமன்றில்! உரைக்க லானான்!
“பாழடைந்த இரும்வீட்டில் விளக்கு, வானப்
பனிப்புகையில் எழந்தகதிர், அன்னம் என்பாள்!
வாழஒரு பாண்டியனார் பரிசு வேண்டி
வாடுகின்றாள்! நாள்பலவும் வறிதே யாகப்!
பேழையினை நரிக்கண்ணன் தானும் தேடிப்
பெருந்தொல்லை யடைகின்றான்” என்று சொன்னான்.
229. “அப்பேழை நரிக்கண்ண னிடத்தே யில்லை.
அவனதனை யிழந்ததுவும் வியப்பே யாகும்!
ஒப்பேதம் இல்லாத மங்கை யன்னம்
உடல்உடைமை ஆவியெலாம் பேழை என்று
செப்பினாள்! அதிலென்ன ஐயப் பாடு?
திருநாட்டின் ஆட்சியும்தன் மணமும் அந்தக்
கைப்பேழை தனிலுண்டு! கிடைத்தால் நெஞ்சக்
களிப்பு-ஏழை யடைவாள்”என் றமைச்சன் சொன்னான்.

CANTO - 59

Vezham king and his minister

228. **V**ezham king was seated in the Court Hall
Along with his minister! Suddenly he told,
"Annam is a lamp in a haunted house--
The sun that chases away the thick of mist.
In search of Emperor Pandyan's treasure!
She sweats and strives days together!
Narikkannan also is making hectic efforts
And has undergone untold miseries!"
229. "**N**ari doesn't possess that precious chest!
It is a wonder that he has lost it!
Annam, a unique girl of varied prowess
Declared she would end her very life
For the sake of that chest! No doubt about it!
The future of Kadir land and her wedlock
All depend upon that! If it's found out
She'll surely rejoice!" the minister declared.

இயல் - 60

நரிக்கண்ணன் பேழை தேடுவாகை மேற்பார்வை
பார்த்துத் திரிகிறான்.

230. **தெ**ன்மலையில் தேடுகின்ற கூட்டம், காட்டில்
தேடுகின்ற ஒருகூட்டம், நாட்டில் தேடி
இன்னல்விளைத் திடுங்கூட்டம், வீடு தோறும்
எங்குண்டு பேழைஎன அதட்டும் கூட்டம்,
பன்னுமிவை அனைத்துக்கும் மேற்பார் வைக்குப்
பறக்கின்ற தலைவர்களின் தலைவ னாகிச்
சென்றுசென்று நிலையறிவான் எவ்வி டத்தும்
தேரேறி நரிக்கண்ணன் ஊரி லெல்லாம்!
231. **த**ட்டுப்பட் டதுவோடா பேழை என்று
தரைபிளப்பார் தலைவனைப்போய்க் கேட்பான்! ஆங்கு
வெட்டுப்ப டாதிருக்க வேண்டும் பேழை
மெல்லெனவே மண்வெட்ட வேண்டும் என்பான்!
முட்டுப்ப டாதுழைப்பீர்! கிடைத்தால் பேழை
முந்நூறு பொன்னளிப்பேன் என்பான்! ஓர்பால்
சிட்டுப்ப நந்ததுபோல் தெருவில் ஓடித்
தெரிந்ததுவோ உளவென்பான் நரிக்கண் ணன்தான்!
232. **தெ**ருத்தோறும் வாழ்வாரை ஒருங்க ழைத்துச்
“செப்பிடுவீர் உண்மைதனை, அரண்ம னைக்குள்
ஒருபேழை தனைத்தந்தேன், அதனை வாங்கி
ஒளித்தவரும் நீர்தாமே?” என்று கேட்டுப்
பெருமக்கள் தமையெல்லாம் உளம்வ ருத்திப்
பெரியோரை அதட்டிடுவான், பெண்டிர் தம்மை
எரிமூளும் கண்ணாலே அஞ்ச வைப்பான்
இழிசெயலான் நரிக்கண்ணன் என்னும் தீயன்.

CANTO - 60

Narikkannan supervises the search.

230. **T**hose searching in the Southern ranges
Those who comb the dense forests
Those who pester men in the streets
Those who bully home dwellers--
To supervise these searching squads
A flying squad was engaged!
Riding his chariot, Nari roamed all around
Probing everyone with pestering questions!
231. **A**pproaching those engaged in digging pits
He enquired "Could you find out the chest?
See no danger is caused to it!
Dig; but as soft as you could!
To any one who finds out the treasure
Three hundred sovereigns I'll present, it's sure!
Could you get any clue?" he was enquiring;
And like a sparrow he was flying!
232. **A**sking all men to assemble in a place
"Tell me the truth! Look! In the palace
I gave the chest to someone in this crowd
And where is it hidden now?" thus he questioned.
All of them underwent the agony--
Elders were not spared from this misery!
The wicked man's scheming and flaming eyes
Made womenfolk tremble under their shoes.

இயல் - 61

அன்னம் குதிரை ஏறிப் பேழைக்குப் புலன் கேட்கிறாள்.

233. ஓடிக்கொண் டேயிருக்கும் குதிரை, காதில்
ஒலித்துக்கொண் டேயிருக்கும் காற்கு ளம்பும்!
ஆடிக்கொண் டேயிருக்கும் நெற்றித் தொங்கல்
அழகைக்கொண் டாள் அன்னம் அதனை ஊர்ந்தே
தேடிக்கொண் டேயிருந்தாள் பேழை தன்னைத்
தேனைக்கொண் டேபொழியும் மழையைப் போலே
பாடிக்கொண் டேஇருந்தாள் நிலைமை பற்றிப்
பருகிக்கொண் டேயிருந்தார் இரங்கி ஊரார்!
234. “பண்டிருந்த பாண்டியனார் பரிசை, என்றன்
பழம்புகழைப், பொன்னான பேழை தன்னைக்
கண்டிருந்த துண்டென்றால் கூறு வீரோ?
காணாதார் இனியேனும் முயலு வீரோ?
வண்டிருந்து பண்பாடிக் கொண்டிருக்கும்
மலர்ச்சோலைக் கதிர்நாட்டின் மகள்நா னன்றோ?
தொண்டிருந்த உள்ளத்தீர்! மறவர் மக்காள்!
தொல்லையினைத் தீர்த்திடுவீர்” என்றான் அன்னம்;
235. நீர் அடையும் விழியுடையாள், தெருக்கள் தோறும்
நிகழ்த்துமொழி கேட்டவர்கள், இருகை ஏந்திச்
சீரடைய வேண்டுமெனில் எல்லா மாண்பும்
சென்றடையும் எந்திருவே இந்நாள் இந்தப்
பாரடையும் தீமையெலாம் நீங்கி நல்ல
பயனடைய வேண்டுமெனில் நல்ல றம்தான்
பேரடைய வேண்டுமெனில் பேழை வேண்டும்!
அதைத்தேடும் பெருங்கடமை எமக்கே என்றார்!

CANTO - 61

Annam's appeal

233. **M**ounted on a swiftly galloping horse
Whose hooves produce endless noise
Whose bejeweled hangings on forehead ever tossing
Annam was strenuously searching
Herself wearing beauty as her garment,
And humming so many melodious notes,
Which were like the soothing shower of sweet honey!
The people of Kadir enjoyed this--yet with sympathy!
234. **"E**mperor Pandiyan's invaluable gift,
The evidence of our gallant heritage--
Has anyone of you ever seen that?
If so, would you now kindly tell that?
Or, would you attempt at least in the future?
Am I not this fertile soil's daughter?
Won't beetles hum in our gardens? Gallant men!
Service minded! End my grief!" appealed Annam:
235. **I**n all the street corners, with pools of tears
She delivered such Demosthenic orations!
People responded with all reverence!
"You're truly the precious treasure of ours!
If we want to wrest our land from miseries
And make it a haven of virtues.
We have to find out the treasure just now!
Entering the fray is our foremost duty now!"

இயல் - 62

அன்னம் அலைந்து, பின் ஓர் சோலை அடைந்தான்.

236. அகல்வானில் விட்டுவிட்டு மின்னல் போல
ஆங்காங்குச் சென்றுபின் மீண்டா ளாகிப்
பகல்வானம் மாணிக்கப் புனலா டுங்கால்
படர்முல்லை சிரித்திருக்கும் சோலை கண்டு
புகலானாள்; குதிரையினை விட்டாள்! அங்குப்
புன்னைவர வேற்பளிக்கத் தென்றல் வந்து
துகிர்உடலில் மணந்தடவ இசைய ரங்கு
தும்பியார் துவக்கினார்! அமாந்தாள் அன்னம்;
237. தாமரைக்கண் இமைஇதழோ அசைய வில்லை
தளிர்மேனி அசைவில்லை “பூ”வை மற்றோர்
பூமறைப்ப தைப்போலும் எழிற்கன் னத்தில்
பொற்கொடிதன் அங்கைதனை ஊன்றி, நெஞ்சே
நீமறைக்கா தேஉன்றன் இன்ப யாழை
நிகழ்த்தென்றாள்; உகுத்தஇசை உணர்வால் அள்ளித்
தீமையிலா உயிர்பருகக் கிடந்தாள்; வையம்
செந்தமிழி லக்கியத்தின் வருகை நோக்க.
238. “மீதுயர்ந்த இருதோள்கள் ஒளியை வாரி
வீசுகின்ற குன்றங்கள்! மறவன் தூக்கி
ஊதுகின்ற வளைகொம்பின் புருவத் தின்மேல்
உயர்நெற்றி அஞ்சாமை முழங்கும் கூடம்!
மோதுகின்ற இளங்களிற் போல்நடந்து
முன்வாயிற் புன்னகையை விளைப்பான்! ஆனால்
காதலில்லை அவன்கண்ணில்! தேன்பற் நாது
கவின்மலரின் இடமிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே.

CANTO - 62

Annam reaches a garden

236. **L**ike the streak of lightning that shines and wanes
In the wide azure sky, this slender Annam
Appeared and disappeared in rapid turns!
When the sky bathed in the ruby red day light,
She entered the garden of thick jasmine plants;
Got down from the horse—laurel tree received her!
Breeze applied her perfumes and the beetles
Began their music concert! Sat the princess.
237. **M**otionless were the lids of her eyes,
Her soft silken frame was still as an icon!
Her cheeks rested on her palms so tender
Like one flower shading another!
"Let the entire world crave for the luscious
Literature of Tamil!" she thought thus!
Her heart enjoyed the alluring atmosphere-
That'll surely match with a lute's melodious notes!
238. **B**oth his robust shoulders seemed like
Two hefty and dazzling mountains.
His trumpet-resembling bent brows
Surely betrayed that he was fearless!
Though his smile truly charming and soft
He had a sturdy and lofty gait!
No romance in his eyes! My life's a beetle!
No nectar there for this beetle to taste!

239. “**கி**ளிக்கமுத்தின் பொன்வரிபோல் அரும்பும் மீசை!
கீழ்க்கடலின் மாலைவெயில் கலந்த நீல
ஒளித்திரைபோல் தலைமயிர்சிங் கத்தின் தோற்றம்!
உயிர்ப்பரிதி வான்போன்ற மேனி வாய்ந்தான்!
துளித்தநறுந் தேனென்று சொல்லும் சொல்லைத்
தொடங்குசூரல் முழங்குகின்ற கடலே! ஆனால்
களிக்கஒரு காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
கவினமலரில் தேனிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே!
240. “**அ**டுக்கிவைத்த அழகழகாம் உறுப்புக் கள்மேல்
அனுப்பிவைத்த என்விழிகள் ஒளியு மங்கித்
தடுக்கிவிழும் எழும்ஒன்றில் சறுக்கி வீழும்!
தனிப்பிறவி! வையத்து மக்கள் தம்மில்
எடுக்கஎடுக் கக்குறையாய்ச் சுவையின் ஊற்றை
இனிக்க இனிக் கக்காணும் ஆண்மை! ஆனால்
துடிக்குமோர் காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
தூயமலரில் தேன்இலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே!
241. “**தீ**ங்கைஇனிப் பொறேன்னென்னும் கண்கள்! என்றன்
திருநாளைத் தனக்கென்றே நினைக்கும் நெஞ்சம்!
வேங்கைஅவன்! அஞ்சாதே என்ற பேச்சு
வீணல்ல வெற்றிமுர சென்று சொல்வேன்!
ஏங்கையிலே எனைமீட்டான்! ஓடம் விட்டே!
இறக்கினான்! தொட்டிடம் மறக்க வில்லை!
பாங்குறஓர் காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
பனிமலரில் தேனிலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே!
242. “**வி**ழியில்லை; உணர்வில்லை; குடிசை தன்னில்
வீழ்ந்திருந்தேன் அப்போதில் என்றன் ஆத்தா,
மொழியில்லை இதுமருந்தே எனும்ப டிக்கு
மொய்குழலே என்றழைத்தாள்; உயிர டைந்தேன்;
வழியில்லை என்றிருந்த எண்கண் முன்னே
வாய்த்தவனை யார்என்றேன் வேலன் என்றான்.
எழுகின்ற காதலில்லை அன்னோன் கண்ணில்!
எழில்மலரில் தேன்இலைஎன் உயிர்வண் டுக்கே.”

239. **"L**ike a thin gold streak around a parrot's neck,
 He had a budding moustache; his thick hair
 Was reddish blue like the evening sky,
 And thick as a lion's mane! Body strong and sturdy!
 Polite were his words, but majestic was his voice
 Like the roaring tides of tumultuous seas!
 But, no romance in his eyes-
 No nectar inside the petals!
240. **"H**is body and limbs well formed and strong
 One competing with another and making him handsome,
 A feast to the eyes which often falter
 At the outset and look at again so eager!
 Such a sturdy and enchanting person!
 No match for his features and elegance!
 But, surely there was no romance in his eyes!
 The coveted honey isn't there for the beetle!
241. **"N**ever did his eyes tolerate injustice!
 His heart did feel my success as his!
 Sure, a panther he is ! 'Fear not!' he said
 True, it was a victorious drum beat!
 He saved me from the sinking boat!
 His manly touch still lingers in my heart!
 But, there was no romance in his eyes-
 No honey in this flower for this beetle!
242. **"W**hen my lids closed and senses almost lost,
 I lay there in that hut desolate,
 Attal called me by my name in sweet voice
 Which was but a panacea to my ills!
 I regained life and confidence too.
 She introduced him as Velan, her son,
 Still there was no romance in his eyes-
 No honey in the petals for my life the beetle!"

இயல் - 63

இவ்வாறு அன்னம் துயில்கையில் அங்கே ஓர் துறவி வந்தான்.

244. நனவுலகில் இவ்வண்ணம் இருந்தாள் அன்னம்!
நல்விழியைத் துயில்வந்து கௌவ, ஆங்கே
கனவுலகில் இலக்கியத்தைத் தொடர்வா ளானாள்,
கைம்மலரில் தலைசாய்த்துப் புன்சி ரிப்பைக்
கனிஇதழில் புதைத்துடலை ஒருக்க ணித்துக்
கைவல்லான் வைத்தயாழ் போற்கி டந்தாள்.
இனிநானும் இவ்வுடலும் புளியும் ஓடும்
என்றிருக்கும் ஓர்துறவி அங்கு வந்தான்.
245. துவராடை உடுத்திருந்தான்! தோலின் ஆடை
தோளினிலே சுமந்திருந்தான்! சுரைக்கு டுக்கை
தவறாமல் கைப்பிடியாய்ப் பிடித்த திருந்தான்!
தடியொன்று வைத்திருந்தான்! உடைவாள் ஒன்றும்
எவரேனும் எதிர்க்கையிலே உதவு மென்றே
இடுப்பில்வைத்தான்! பற்கொம்பு, விசிறி, செம்பு,
கவிகைஇவை யல்லாமல் எல்லாம் நீத்த
கடுந்துறவி தூங்குவோள் எதிர்உட் காந்தான்

CANTO - 63

Annam sleeps - a saint arrives there

243. **T**hus Annam's mind was wavering!
Fatigue shut her eyes--made her fall asleep--
Then she began to dwell in the world of dreams!
Resting sideways on her flowery forearms
Betraying the buried smile on her lips
She lay there like a skillfully made lute!
There came a saint who lived a detached life
Like that of a tamarind fruit and its shell!
244. **C**lad in a saffron, his upper wear
Made of animal skin! The dried water gourd shell
He had, for using it as a begging bowl!
He had a staff in his hand and a sword
Hidden in his belt for defence.
Except a fan of palm, a small utensil,
Teeth cleaning twigs and umbrella-renouncing all others!
There he sat, a true saint!

இயல் - 64

அன்னம் துறவியைக் கண்டு திடுக்கிட்டான்.

245. **வெண்தாடி** நிலம்புரள மேல்நி மிர்ந்த
விழிமுடித் தாமரையின் இருக்கை கொண்டு
கொண்டாடும் கற்பாறை போலி ருந்தான்,
கொஞ்சுகிளி விழிப்பாளா எனநி னைத்தே!
வண்டோடு பூவிதழும் பறக்கக் காற்று
மரக்கிளையை நெடிதலைத்துச் சருகை எல்லாம்
திண்டாட வைக்கையிலே இமைதி றந்தாள்!
திடுக்கிட்டாள்! துறவிதனை எதிரிற் கண்டாள்.
246. **விரைந்தெழுந்தே** ஆடைதனை ஒதுக்கி நின்று
மென்மலர்க்கை கூப்பினாள்! துறவி சொல்வான்:
“தெரிந்துகொண்டேன் நின்உள்ளம் வாழ்க நன்றே!
சிறந்தஓர் பாண்டியனின் பரிசு, கைக்கு
வரும். சிறிதும் வருந்தாதே” என்று சொல்ல
வாய்மலர்க் எந்நாளில் என்றாள் அன்னம்!
“அருங்கிளியே உணக்கான ஆடவன் பால்
அதையுரைப்பேன் இங்கவனை அனுப்பாய்” என்றான்.
247. **பெரியானைக்** கைகூப்பிக் குதிரை ஏறிப்
பெண்ணரசி “உம்” என்றாள் செம்மா னுரின்
அருகினிலே வேலன்வரக் கண்டாள். கையால்
அழைத்திட்டாள்! செய்தியினைக் காதில் சொன்னாள்!
தெருவினிலே நின்றிருப்பேன்! வரவு நோக்கிச்
செவிக்கமுது கொண்டுவர வேண்டு மென்றாள்!
“இரு” என்றான் செம்மானூர்க் குடிசை சேர்ந்தான்
எழில்வேலன் பெரியானை நோக்கிச் சென்றான்.

CANTO - 64

Seeing the saint, Annam is shocked

245. **H**is beard was so long and touched the ground;
Seeing the lotus faced girl, he was pleased-
But sat there and waited like a boulder
Awaiting her to rise from her slumber!
As the wind tossed the flowers and beetles
And shook the branches of trees and leaves
In their withering stage, she opened her eyes!
Saw the saint and was rudely shocked!
246. **I**nstantly rising, she trimmed her dress,
And welcomed him with folded hands! He said:
"I bless you child! I've understood your mind!
Emperor Pandiyar's treasure you'll surely get
No need to worry about it any more!"
"With all your blessings! But, when?" she then asked.
"Pretty girl! I'll make your man know all that!
Please ask him come at once!" replied the saint.
247. **G**reeting that old man with folded hands
She mounted the steed and sped past.
Seeing Velan in Semmanur, she signalled
To come over to her. Then whispered the news and said,
"In the street corner I'll wait for your arrival
Expecting the news of sweet nectar!"
"Wait!" he said, entered the hut and emerged
And raced fast towards that aged sage!

இயல் - 65

தென்மலையில் நரிக்கண்ணன் ஆட்கள் பேழைக்குத்
தோண்டுகிறார்கள். அப்போது அங்கு ஓர் பூதம் வெளிப்
படுகிறது. எல்லாரும் பறந்தார்கள். நரிக்கண்ணனிடம்
சொன்னார்கள்.

248. தென்மலையில் பேழையினைத் தேடு கின்றார்

சிலர் அங்கே கற்பிளப்பார்! மண்ணெடுப்பார்!
சின்னகுகை புகுந்திடுவார்! மாலைப் போதும்
சென்றுவிட, இரவினிலே மலையின் உச்சி
மின்னிற்றுப் பெருங்கூச்சல் கேட்ட தங்கே
மேல்நோக்கி ஐயையோ எனஅ திர்த்தார்
நின்றதொரு நெடும்பூதம் நரிக்கண் ணன்பால்
நிகழ்த்தினார்! தென்மலையில் எவரு மில்லை.

249. ஓடினான் நரிக்கண்ணன் தென்ம லைக்கே
உடன்சென்றார் படைமறவர் பல்லோர்! பூதம்
ஆடியதும், நெடுவேலைச் சுழற்றி நின்றே
அரற்றியதும் கண்டார்கள்! நடுங்கி ஓடி
மூடிவைத்த தெருக்கதவை உதைத்துத் தள்ளி
முன்வீட்டின் அறைபுகுந்து தாழிட் டார்கள்!
பாடுபட்டு நான்கண்ட சூழ்ச்சி தன்னைப்
பயன்படுத்திக் கொண்டானே அவன்யார் என்றே

250. நரிக்கண்ணன் எண்ணினான்! பூதந் தன்னை
நான்குமுறை நோக்கினான் நோக்க நோக்கப்
பெரிதாகும் நிலைகண்டான்! நடுக்கம் கொண்டான்!
பெரும்பூதம் தென்மலையில் இருந்த செய்தி
தெரியாமல் இருந்தேனே என முடித்தான்!
தென்மலைக்கும் அரண்மனைக்கும் இடையில் வாய்த்த
அரைக்காதம் அதைநினைத்தான்! ஓட லானான்!
அரண்மனைக்குள் பெரும்பூதம்! என்று கேட்டான்.

*When Narikkannan's men are combing the
Southern ranges, they come across a monster
- report the matter to Narikkannan*

248. **D**uring the meticulous search in the Southern Hills
Some broke boulders – some dug deep pits
Some entered small caves; after the sun set,
Top of the hill shone with luminous lights
And a deafening noise was heard from there.
"Aah.....oh!" People echoed with horror-
Then told all these to Nari, the true monster!
All ran out of the hills! None remained there!

249. **T**hen Narikkannan rushed to the Southern Hills
Taking with him a band of his men.
They saw a monster dance wielding a lance
And raise a hoarse and monstrous noise!
Horror-stricken they ran home, kicked the gate
Rushed inside and bolted the doors.
"So cleverly I hit upon a monstrous plan-
But my enemies have paid me in the same coin!"

250. **S**o thought Narikkannan. Four times he gazed
At the monster which seemed grow every second!
Seeing this he was rudely shocked and wailed:
"Till now I've not known the existence
Of such a huge monster here at this hill!
Palace was at a distance of five miles"
He thought of that and ran headlong
"A monster in the palace too!" he heard!

251. **வ**டதிசையைத் தான் மறந்து மேற்கு நோக்கி
வாழ்ந்தேன்கெட் டேனென்றே ஓடும் போதும்
தடதடென ஆயிரம்பேர் எதிர்வந் தார்கள்
சரியாக ஒருதென்னை அளவு யர்ந்த
கொடும்பூதம் வந்ததெனக் கூறி னார்கள்!
குள்ளநரி பட்டதுயர் கூறொ ணாதே!
பிடித்தான்பின் ஓட்டத்தைக் கிழக்கு நோக்கிப்!
பெரும்பூதம் என்றுரைத்தார் அங்கு பல்லோர்.

251. **R**an fast towards the north first and then the west--
For saving himself from the jaws of death!
Thousands came from the opposite side
And they swore having seen a monster tall
As a palmyrah tree and the distress
Felt by Nari was very hard to express!
Changing his direction, he ran towards the east-
There too horror-stricken persons came fast!

இயல் - 66

நரிக்கண்ணன், அவன் கூட்டம், பூதம் பூதம் என்று
அரண்மனையைக் காலி செய்தார்கள். அன்னம் உள்
நுழைந்தான். வேலை முதலியவரும் சேர்ந்தார்.

252. அரண்மனையில் நரிக்கண்ணன் ஆட்கள், பெண்கள்,
அருகிருந்த தூண், கதவு பெட்டி யாவும்
பெரும்பூத மாய்த்தோன்றக் கதறி, ஓடிப்
பிணியுற்றார்! உயிர்விட்டார்; சிற்சி ல்போய்ப்
பாணுக்குள் குடிபுகுந்தார்! இவ்வாறாகப்
பாழான அரண்மனைக்குள் யாழ்ச்சொல் அன்னம்
திரண்மலைத்தோள் வேலனொடும் நீலி யோடும்
சிரித்தபடி உள் நுழைந்தான் செப்ப லுற்றான்:

253. “ஆளுயரம் இருந்ததுவாம் நரியார் பூதம்!
ஆள்ஒருவன் தோளிலோர் ஆளையேற்றத்
தோளையர்ந்த இரட்டையாட் பூத மன்றோ
சுடுநெருப்பைக் கக்குகின்ற நமது பூதம்!
கோளுக்குக் கோள்பொய்க்குப் பொய்யே வேண்டும்
கொடியவன்வெட் டியகிணற்றில் அவனே வீழ்ந்தான்
நாளும்எழில் நாட்டார்கள் பூத மென்று
நடுங்குநிலை இரங்கத்தக் கதுதான்” என்றான்.

254. “சிரித்துவினை யாடஇது நேர மன்றே!
திண்ணுரின் குளக்கரையில் நெடுநா ளாக
இருப்பவனோர் திருடனென இயம்பு கின்றார்
யான்செல்வேன் விடைகொடுக்க” என்றான் வேலன்!
“இருக்கட்டும்! நீலி நீ துறவி யாரை
இங்கழைத்து வா” என்றான்! நீலி சென்றான்!
நெருப்பிற்கு நீருண்டு தணிக்க! அன்னம்
நினைப்புக்குத் தணிக்கையிட அவனால் ஆகும்.

CANTO - 66

*Out of fear for the monsters, Narikkannan's
men vacated the palace - Annam enters there
with Velan and others*

252. Narikkannan's henchmen and their womenfolk
Were afraid of iron chests, doors and pillars-
Everything they saw, seemed to be a monster;
All ran - some fell ill, some even died;
Some hid themselves over the lofts.
The palace was just like a haunted house.
Entered the lute-voiced Annam smiling, with Nili
And Samson-like Velan. She remarked:
253. "They said Nari's monster was six foot tall;
When one person stands upon the shoulders
Of another, it is a two-fold monster.
So, ours is a taller one spitting fire,
Ever we have to pay in the same coin;
His own grave was dug by that wicked man;
It's pity that our men do fear
A non-existing monster!"
254. "This is not the time for fun and frolic!
A dacoit is said to be operating
From the banks of Tinnur tank.
Bid me adieu to move there at once"
Velan said. Annam asked Nili to bring that saint.
She obeyed her command and went.
Water alone can put out fire-
Velan alone can fulfill Annam's aspirations!

255. **து**றவுடையார் “பேழைஅகப் படும்” என் கின்றார்!
 தொல்லைஇனி நமக்கில்லை என்றான் அன்னம்!
 அறிவுடையார் பிறர்தம்மை நம்பித் தம்பால்
 ஆம்செயல்செய் யாமல்இரார் என்றான் வேலன்!
 முறையாமோ இமைப்பொழுதே அமைதி கேட்டேன்
 முழுநாளும் தழல்தழுவித் கிடப்பா ருண்டோ?
 நிறைவுறும்உன் மொழியான குளிர்ம ரத்து
 நீழலிலே விளையாடி மகிழ்வேன் என்றாள்.
256. **க**ரும்பெடுத்துப் பிழிந்ததுவும் என்சொல் தானோ?
 கனியெடுத்து வைத்ததுமென் இதழோ? முல்லை
 அரும்பெடுத்துக் கொட்டியதும் என்சி ரிப்போ?
 அடியெடுத்தால் அழகெடுக்கும் அன்ன மேஉன்
 சுரும்பெடுத்த இசைபோலும் சொல்லெ டுத்தால்
 சுவைஎடுப்பாய் இருக்கும்இனிக் கொஞ்சிப் பேசி
 இரும்பெடுத்துச் செய்திருக்கும் என்றன் காதில்
 இன்னமுதைப் பாய்ச்சாயோ” என்றான் வேலன்.
257. **பி**ள்ளைநிலை என்னுமொரு கனியின் சாறும்
 பேரிளமை என்னுமொரு கருப்பின் சாறும்
 கொள்ளைபடப் பெய்துவைத்த இளமை என்னும்
 கொப்பரையில் நாள்என்னும் பூனை நாவால்
 மொள்ளையிலே ‘உயிர்’ என்பார் பார்த்தி ருத்தல்
 முறைதானோ” என்றுரைத்தாள் அன்னம்! வேலன்
 “அள்ளையிலே காதல்-அதை அருந்தல் இன்பம்!
 அகமொத்து மேல்நடத்தல் அறமாம்” என்றான்.

255. "The saint predicted that we'll get the chest
So, need not worry!" Annam said.
"But, wise men won't rely on others
Without taking the needed steps," he replied.
"It is just a pastime!" Annam smiled and said,
"And none will be always hot and running.
In the chill shade of your alluring words
Let me play awhile and enjoy".
256. "Is my voice so sweet as sugar-cane juice?
Do my lips look like succulent fruits?
Do my smiles look like jasmine showers?
Charming is the gait and soft step of yours!
You speak like the dulcet notes of a lute!
So, alluring is every word of yours!
Why not suckle my iron-hard ears
With your nectar-like sweet words?" Velan asked.
257. "The sweet fruit juice of childhood
And the sugar-cane juice of adolescence
Are poured in a wide-mouthed vessel
Of youth! When the feline day lusts
To lick and sip that, will anyone akin to us
Simply keep quiet?" Annam asked. Velan said:
"Taking that juice is romance-tasting it a bliss!
Peaceful conjugal life is a peerless virtue!"

CANTO - 67

The saint arrives there

258. **W**hen Annam wanted to digress the subject
The arrival of a cart distressed her.
Getting down from the cart pulled by a bull
The saint entered the hut with a walking stick.
Annam, with a bunch of flowers on her trimmed tresses,
Welcomed him along with Nili with folded hands!
Blessing them he signalled to get aloof.
Into Velan's ears whispered some honey-dew words!
259. **N**ili went out bidding farewell
And Annam was alone in the big hall.
Out of ecstasy; her eyes grew lustrous!
A smile gently slipped out of her lips!
"In the well-guarded and wet fertile soil
The seeds sown are bound to sprout without fail!"
Such was her delight! "Freedom-minded he is!
A beetle! I'm his soft flower!" she thought thus!

இயல் - 68

நீலியும் நினைவும் பேசியிருந்தார்கள் நீலன் வீட்டில்!

260. ஒதுகின்றான் நீலியிடம் நீலன்: “என்றன்
உயிர்போன்ற நீலியே வாராய் வாராய்.
பூதமென ஒன்றில்லை என்று முன்பு
புகன்றாயே! இகழ்ந்தாயே என்னை! விண்ணை
மோதுதல்போல் வரும்பூதம் பார்த்தாய் அன்றோ?
மொய்குழலே இங்கேயும் இப்போது தும்தான்
தீதுசெய வரக்கூடும்!” என்று கூறித்
தெருவிளக்குத் தூண்ஒன்றை உற்றுப் பார்த்தான்

261. “முன்வந்த பூதத்தை நரிவிடுத்தான்!
முதற்பூதம் நடுநடுங்கிச் சாகு மாறு
பின்வந்த பூதத்தை இளைய அன்னம்
பெற்றெடுத்தாள்” என்றுரைத்துச் சிரித்தாள் நீலி!
என்னபொருள் இதற்கென்று நீலன் கேட்டான்.
இதன்பொருள்தன் மடமைமேல் வெற்றி என்றாள்
ஒன்றுமே விளங்கவில்லை என்றான் நீலன்
ஓர்ஆளும், கறுப்புடையும் பூதம் என்றாள்!

262. வாட்படையும் வேற்படையும் கண்டு நெஞ்சம்
மலைப்படையக் குதித்தபூ தத்துக் கெல்லாம்
ஆட்படைதான் அடிப்படையோ? அஞ்சி ஓடி
அலுப்படைந்தேன் இதுகாறும் என்றான் நீலன்.
“மீட்படையா மக்கட்கு மீட்டும், சற்றும்
விழிப்படையா மக்கட்கு விழிப்பும் நல்கத்
தோட்படையால் வையத்தை வெல்லும் வேலன்
துணைப்படையாய் அன்னத்துக் கமைந்தான்” என்றான்.

CANTO - 68

Nilan and Nili meet in the house of the former

260. **I**n his house Nilan spoke to Nili:
"Come on, dear Nili! Dearer than my life!
Didn't you once deny the existence of goblins?
Didn't you even heckle me for that?
Didn't you now see the sky-scraping monster?
Beware girl! We are in imminent danger!
Any moment it might come!" Saying so
He frightfully stared at the lamp post!
261. **"P**revious monster was the creation of Nari!
Present one is the brain-child of Annam
This creates terror in the mind of the former."
Thus said Nili spilling a peal of laughter!
"What do you mean?" puzzled Nilan asked.
"It's but victory over ignorance!" she replied.
"But it's 'Greek and Latin to me," he again said.
"Man in the black robe became a monster!" she explained.
262. **"E**'en soldiers with swords and lances were scared
At the very thought of the monster!
Now it seems, man's prowess is behind these all.
Tired I'm, having run for my life," he told.
"For liberating men from their servile attitude,
For creating awareness in their ignorant minds,
Velan with his matchless might and tact
Has come to Annam's rescue!" said Nili.

263. “ஆள்பிடிக்குமோ அவளுக்” கென்று கேட்டான்,
 “அடிபிடித்த வேர்கல்லி நூல்பி டித்து
 வாள்பிடித்த றுத்தெடுத்த செம்ம ரத்தில்
 வான்பிடிக்கச் செப்பனிட்ட தேர்போன் றானின்
 தாள்பிடித்து வாழ்கின்றாள் அன்னம்! வேலன்
 தகைமைஎலாம் மிகப்பிடிக்கும்! அவளுக் கன்னோன்
 தோள்பிடிக்கும்; சுவையெல்லாம் பிடித் தெடுத்த
 தூயதமிழ் நடைபிடிக்கும்” என்றாள் நீலி!

264. “எம்சொத்தே, கதிர்நாடு; நாமே ஆள்வோம்,
 எனநினைத்தார் நரிக்கண்ணர்; தீதே செய்தார்!
 பஞ்சொத்துப் பறக்கின்றார் நாட்டு மக்கள்!
 பலர்ஓத்து விரைவாகச், செழித்த மாவின்
 பிஞ்சொத்த கண்ணாளுக் கிந்த நாட்டைப்
 பெருமைபெற முடிகுட்டி முடித்து விட்டால்,
 நெஞ்சொத்த நாமிருவர் மணமு டித்து
 நெடுவாழ்வு தொடங்கலாம்!” “உன்னி டத்தில்,

265. அன்னத்தை நான்காண வேண்டும் என்றேன்
 அதைமறந்தாய் என்னேடி” என்றான் நீலன்!
 “சொன்னத்தை நான்மறந்து போக வில்லை
 தொடர்பொன்று மில்லாத புதிய ஆளை
 என்னத்துக் கவள்நம்ப வேண்டும்? அன்னாள்
 எண்ணத்தை நானறிவேன்” என்றாள் நீலி!
 “பொன்னொத்த பேழைக்கு முயல்கின் றாளா?
 புலன்ஏதும் கிடைத்ததுவா?” என்றான் நீலன்.

266. “ஒருதுறவி வேலனுக்கே ஆன மட்டும்
 உதவுகின்றான். பேழையினைத் தேடி வந்து
 தருவதாய் உரைக்கின்றான். பேழைக் காகச்
 சற்றேனும் கவலையிலா திருக்கின் றார்கள்.
 வரும்பேழை என்றுதான் நினைக்கின் றேன்நான்
 மறைவாகப் பேசுகின்றார் என்னை கற்றிப்!
 பெரும்பூதம் விட்டதுவும் துறவி வேலை!
 பின்நடத்த இருப்பானும் அவனே” என்றான்.

263. **"D**oes she love him?" Nilan asked.
"An uprooted trunk of a hefty tree
Sawn and craftily carved with a chisel
Becomes a gigantic temple car! Velan tall like that car
Seems to be Annam's guardian angel!
She's enchanted by his majestic movements
And by his strong and sturdy shoulders!
His charming Tamil, she surely relishes!"
264. **"N**ari thought that Kadir Nadu belonged to him
And that he would rule that kingdom.
Felonies he committed! People are forlorn;
Like the silk cotton fluff, they're scattered in the wind!
If young Annam is enthroned as the queen
All our miseries would be gone;
Let us then get married and begin
A life of bliss," gleefully Nili told Nilan.
265. **"I** expressed my desire to meet Annam
Why've you forgotten that?" asked Nilan.
"What you told, I haven't forgotten.
But, how can we expect her to trust one
Who is, to her, till today a total alien?
Her thoughts I know well", replied Nili.
"Did she attempt to trace that golden chest?
Has she got any clue on that?" he asked.
266. **"A** saint is guiding Velan by all means.
To find out the chest, he has given assurance
And hence in him they have full confidence!
They do feel that the chest is within their reach!
I too nurture such a confidence!
Confidently they conduct all discussions.
'Monster' is the saint's master creation!
Everything is done at his direction," Nili replied.

267. **வட்டிலிட்ட வெற்றிலைக்குச் சீவல் நெய்யால்**
 வறுத்தெடுத்து நிறுத்தநிறை மணமும் சேர்த்துத்
 தட்டிலிட்டுச், செம்பினிலே இன்பால் பெய்து
 தனித்தனியே முக்கனியின் சுளையும் இட்டுப்
 பட்டிலிட்ட மேல்விரிப்பில் பூவ டிப்பைப்
 பாரெல்லாம் மணம்பரவத் தெளித்துத், தங்கக்
 கட்டிலிட்ட அறைகாட்டி நீலி தோள்மேல்
 கையிட்டான் பெருவீடு கமழச் சென்றார்.

267. Nilan chewed the betels spread in a silver plate,
Adding the perfumed and ghee-fried betel nut.
Boiled milk was kept in a handy vessel.
Banana, mango slices and jack-fruit pulps-
Such delicious edibles were in different plates.
Pleasing perfumes were sprinkled o'er the silken spread.
In the golden cot Nilan embraced Nili;
Swiftly they plunged into the celestial bliss!

இயல் - 69

நரிக்கண்ணன் அஞ்சியோடி அடைந்த ஆனையூர்ப்
பள்ளியில், தன் ஆட்களிடமும், அமைச்சனிடமும்
பேசியிருந்தான்.

268. சென்றடைந்த ஆனையூர்ப் பள்ளி தன்னில்
சிலமறவர் உடனிருந்தார்; அவரை நோக்கி
“இன்றடைந்த பூதத்தை இதற்கு முன்னே
எங்கேனும் கண்டதுண்டோ நீங்கள் எல்லாம்?
குன்றடைந்த நம்ஆட்கள் கண்ட துண்டோ!
கூறுங்கள்” என்றுரைத்தான் நரிக்கண் தீயன்!
“என்றுமிதைக் கண்டறியோம் கேட்டோ மில்லை”
என்றுரைத்தார் எல்லாரும்! அமைச்சன் சொல்வான்:

269. “ஆனையூர் தனில்வந்தோம் இவ்வி டத்தில்
அப்பூதம் வாராத தென்ன? நாமும்
பானையினைத் தலைகவிழ்த்துச் செய்த தைப்போல்
பகைவர்களும் ஒருபூதம் செய்தார் போலும்!
ஏனிதற்கு நாமஞ்ச வேண்டும்” என்றான்.
இதற்கிடையில் அமைச்சன்மகன் நீலன் என்பான்
தேனிதழாள் நீலியிடம் பெற்ற நல்ல
செய்திகளில் சிலசொல்ல அங்கே வந்தான்.

CANTO - 69

*Out of fright, Narikkannan flees to
Anaiyurppalli. Discusses with his ministers*

268. **T**o the Anaiyur Palli Nari rushed with fear
Where already there were some soldiers!
"Have you seen such a huge monster,
Anywhere else or ever before?
Our men in multitude have gone to the hills-
Have they ever seen such a huge one in life?"
"No-Never! Not even heard of such a monster!"
All echoed in one voice. Said a minister:
269. **"W**e have now reached Anaiyur.
Why haven't that monster come here?
Just as we had camouflaged, using mud pots
Same trick might have been adopted by our foes!
Why should we be scared of them at all?"
Meanwhile, Nilan his son came there,
With some glad and soothing news
Which had leaked out through honey-lipped Nili.

இயல் - 70

இங்கு வந்த நீனை நரிக்கண்ணனை அஞ்சாதிருக்கச்
சொல்கின்றான்.

270. “பூதத்துக் கஞ்சுவதோ வேந்தே? அஃது,
பொய்ப்பூதம்! ஆள்கொண்டு செய்த பூதம்;
ஊதப்ப நக்குமொரு சருகு! வற்றி
உலுத்தஒரு மிலார்! அந்த அன்னத் திற்குத்
தோதாக ஒருதுறவி இந்தச் சூழ்ச்சி
சொல்லிவைத்தான்; அவ்விளைய அன்ன மும்தன்
காதலனும், துறந்தானும் அரண்மனைக்குள்
கால்வைக்க வாயிற்றே! பேழை தன்னை,
271. “அரண்மனையில் தேடுகின்றார்! அவ்விடந்தான்
அதுகிடைக்கும் என்பதுதான் அவர்கருத்து!
விரைந்தங்கு வாரீரோ” என்றான் நீலன்!
வேந்தன் நரிக் கண்ணன் எரிக் கண்ணனாகிப்
“பொருந்தும்இது! நடவுங்கள் அரண்மனைக்குள்!
போயிருக்கும் அன்னத்தைத் துரத்த வேண்டும்!
இருந்தங்குப் பேழையினை நாமே தேடி
எடுத்திடுவோம்” என்றுரைத்தான்! நீலன் சொல்வான்:
272. “இங்கிருந்தே, எல்லாரும் பூதங் கள்போல்
எழில்மாற்றி மொழிமாற்றிக் கிளப்ப வேண்டும்;
அங்கிருக்கும் ஊர்மக்கள் அஞ்சிப் போவார்;
அன்னத்தின் ஆதரவும் குறைந்து போகும்;
சிங்கம்வரக் கண்டஒரு மாணைப் போல
சேயிழைதன் கூட்டமொடு பறந்து போவான்;
எங்கிருக்கும் ஆட்களையும் அழைப்பீர்” என்றான்
எற்பாட்டை நரிக்கண்ணன் ஒப்புக் கொண்டான்.

CANTO - 70

*Nilan consoles Narikkannan and asks him to
cry not out of fear*

270. "Your Majesty! Should you fear that monster?
It's a well-contrived trick, I'm sure!
It's a withered, weightless leaf a rotten twig!
A saint is behind this trick
Which has made them succeed in their track!
Annam, her lover Velan and the saint
All the three have now entered the palace;
They carry on their meticulous search there!"

271. "Inside the palace, they're engaged in the hunt--
It should have been stashed there--they suspect.
Why not we hurry up there?" Nilan suggested.
Burning flame Nari's eyes emitted!
He ordered his men to rush to the palace!
"Sure Annam'll be there! Let us chase!
Let's conduct the search and secure the chest!"
To this Nilan offered his suggestion and said:

272. "Now itself let's hasten there goblin guised,
And goblin-tongued in kobold voice!
People there will be frightened of them!
Popular support'll be much less to Annam!
Like a timid deer that has sighted a lion
She'll flee from the palace with all her men!
So, send for all your men!" Nilan said.
This suggestion, Nari instantly approved.

இயல் - 71

நீலன் அரண்மனையில் அன்னத்தின் கூட்டத்தைக் கண்டு நரிக்கண்ணன் முதலியவர்கள் பூதமாக வர இருப்பதைக் கூறினான்.

273. **அ**ரண்மனையை நோக்கி வந்த நீலன், "நீலி, அன்னமெனும் உன்னருமைத் தலைவி யார்க்கும் பெருமைபெறும் வேலனார், துறவி யார்க்கும் பின்னுள்ளார் அனைவர்க்கும் உனக்கும் தீமை வருவதையும் அறியீரோ? உயிர்பி ழைப்பீர். வாரீரோ வாரீரோ" என்றான் நீலன். அரசன்மகள் உள்ளழைத்தாள். நீலன் சென்றான்.
274. **"இ**ன்றிரவு பூதங்கள் நூறு வந்தே இங்குள்ளார் அனைவரையும் கொன்று போடும்! ஒன்றதிலே நரிப்பூதம்! மற்ற எல்லாம் உடனிருக்கும் படைமறவர் எனும்பூ தங்கள்! நன்றிதனை நானறிவேன்! நானோ அந்த நரியாரின் அமைச்சன்மகன்! நீலி என்பான் என்னுயிர்போன் றாள். அவளோ தங்கள் தோழி! என்னிடத்தில் மிகவாகச் சொல்லி யுள்ளாள்
275. **"து**றவியார் இவர்தாமோ? வேல னாரும் தூயபிற நண்பர்களும் இவர்கள் தாமோ? நிறையனக் கன்புண்டு தங்கள் மீதில்! நேரினிலே மட்டுந்தான் கண்ட தில்லை! பிறகெல்லாம் பேசலாம்! வருந்தீ மைக்குப் பெரிதுநீர் கருதிடுக" என்றான்! வேலன், "இறையவரின் அமைச்சருக்கு மகனா ரேநீர் இன்றிழைத்த நன்றியையாம் மறவோம்" என்றான்.